

FIEBIG FRANCISZEK (1901-1976)

Urodził się 3 stycznia 1901 roku w Gostyniu. Syn Jana i Michaliny z domu Zygmunt. Ukończył szkołę elementarną w Gostyniu. W wieku sześciu lat stracił ojca. Pracował najpierw w tartaku, a później aż do emerytury, z przerwą 1919-1921, w gostyńskiej cukrowni. Z zawodu był spawaczem-kotlarzem. W kwietniu 1919 roku został wcielony do 15. pułku ułanów poznańskich. W sierpniu tegoż roku z rejonu Mołodeczna rozpoczął swój szlak bojowy w walkach na wschodniej granicy Rzeczypospolitej. Brał udział w wojnie polsko-bolszewickiej. W drugiej połowie maja 1920 roku uczestniczył w walkach w rejonie Berzyny, następnie w walkach odwrotowych, w bitwie warszawskiej i kontrofensywie sierpniowej. Szlak bojowy zakończył w rejonie Stołpca w październiku 1920 roku. W styczniu 1921 roku powrócił z pułkiem do Poznania, a we wrześniu 1921 roku przeniesiony został do rezerwy.

Zmarł 23 kwietnia 1976 roku. Pochowany został na cmentarzu parafialnym w Gostyniu.

Posiadał odznaczenia: Krzyż Walecznych oraz Złoty, Srebrny i Brązowy Medal za Zasługi dla Pożarnictwa.